

השבת של רבי נחמן חברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נַחַח נַחַח נַחַח נַחַח מאומן לזכות לכל

שבת ויקרא

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' ... (ויקרא א', ב')

אלו הרוצים להיות אנשים כשרים ולכנס בעבודת ה' ואזי יש להם בלבולים גדולים ומניעות גדולות ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות מחמת גדל הבלבולים והמניעות שיש להם וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי. דע שזה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה או לקדש עצמו באיזה קדשה אף על פי שאינם יכולים לגמר כראוי, זה בעצמו שהם מתייגעים ולהוטים אחר זה הוא בחינת קרבנות בבחינת כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה (תהלים מ"ד, כ"ג), ואינא בתקונים (מדרש הנעלם פרשת חיי שרה קכ"ד): שזה בחינת תפלה שהיא בחינת קרבנות. הינו כשרוצים להתפלל ואין מניחין אותו ומבלבלין אותו בכמה מיני בלבולים והוא צריך לכמה יגיעות בשעת התפלה. ואזי אפילו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אף על פי כן היגיעה בעצמה שמיגע עצמו בכל כחו ומוסר נפשו להתפלל כראוי זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בבחינת כי עליך הורגנו וכו' וכמו כן בכל העבודות והקדשות שאדם רוצה לקדש עצמו אף על פי שאינו זוכה חס ושלום לקדש עצמו כראוי. אף על פי כן היגיעה בעצמה והיסורין והבלבולים שיש לו מזה מחמת שרוצה וחפץ לקדש עצמו רק שאין מניחין אותו. זה בעצמו הוא בחינת קרבנות בבחינת כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. על כן על האדם לעשות את שלו תמיד, ליגע עצמו בעבודת ה' בכל מה שיוכל. ואת כל אשר תמצא ידך לעשות עשה, אף על פי שקשה עליו מאד ונדמה לו שאין מניחין אותו כלל ומרחיקין אותו מאד מאד ואינו זוכה לעשות כראוי שום דבר שבקדשה וכו'. אף על פי כן עליו לעשות מה שיוכל וה' הטוב בעיניו יעשה. (שיחות הר"ן – סימן י"ב)

בחתעוררות התשובה ולב נשבר כנ"ל, זוכה גם כן לזה. (לקוטי הלכות - הלכות חלב ודם ד' - אותיות י' י"א לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, י"ג)

סיפור

ספר ימי מוהרנ"ת – סימן ס"ח) ... והנה אחר יום טוב, בא חתנו [של רבנו הקדוש] זכרונו לברכה מברסלב והרב מפה, וישבנו כלנו וסדרנו חלקת העזבון כראוי כפי צואתו, וסלקנו לאשתו הכתובה הכל כאשר צוה ובנינו בית על קברו בחסדו הגדול ואחר כך נסענו לביתנו אני וחברי רבי נפתלי וגם התיבה עם החפצים של בתו הצדקת מרת מרים זכרונה לברכה שהייתה בארץ ישראל ושל בתו הילדה חיה תחיה לקחנו עמנו לנעמירוב כי אותי מנו לאפוטרופוס על נכסיו.

ומדי עברנו לביתנו לנעמירוב עברנו דרך קהלת קדש דאשיב שיש שם קבוץ מאנשי-שלומנו ודברתי על לבם שיתנדבו לתת לכסף מוצא על הוצאות הדפסת הספר לקוטי מוהר"ן תנינא, ותכף קבלו עליהם באהבה והשמיעו קול עלה נדב על סך מסים.

ואחר כך באתי לבתי בלב נשבר ונדכה כיתום באין אב כתועה ואין לבקש וגם סבב השם יתברך שהכרחתי תכף לנהג שבעת ימי אבלות, כי בסמוך קדם בואי לביתי נפטר אחי הקטן בבית אבי נרו יאיר ורצו להעלים ממני אך נמצא אחד שהודיע לי והכרחתי לנהג שבעה וכן אשתקד בעת שנסתלק הצדיק הקדוש הרב מבראדיטשוב, נודמן לי גם כן כך שהכרחתי לנהג שבעה על ידי מעשה כזאת הנ"ל, וגם זו לטובה וברוך השם אשר את הכל עשה יפה בעתו כי בודאי היה ראוי לנהג שבעה על צדיקים קדושים כאלה השם יתברך ינחמנו מהרה על ידי משיח צדקנו כי אין לנו נחמה שלמה על שברנו עד אשר יבוא מנחם ציון וירושלים במהרה בימינו, אמן:

שיחות

ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) ... הוא ייפול, כמו כל הבעלי כבוד, כמו כל השקרנים, השקרנים ייפלו, ויהיה רק אמת ואמונה... יהיה ישיבות שילמדו ספרי רבנו, יהיה ישיבות הרבה וילמדו ספרי רבנו, ככה אני שמעתי...

... הוא נהיה אדמו"ר... הוא ייפול כמו כל השקרנים... איזה עולם, שיש רבנו כבר בעולם, העולם של משיח, עולם חדש, המעשה 'החכם והתם', יכולים כל העולם לחיות מהמעשה הזו ולשמוח, התם שאל את החכם: "מדוע בכל פעם שאני בא, אתה בעצבות? מדוע אני בשמחה?"; אז החכם היה תמיד בעצבות, זה לא בסדר וזה לא טוב, והתם עשה מהכל – טוב, הוא רצה לאכול בשר, אז הוא אמר לאשתו: "תן לי בשר", היא נתנה לו לחם, "הנה בשר", אז הוא אמר: "הו, הבשר כל כך טוב, כל כך נעים, הבשר", הוא היה צריך בגד ללכת לחתונה של חבר, אז הוא אמר לה: "תן לי הבגד היפה, אני צריך לילך לחתונה", היא נתנה לו את היפלאי!... מעשה כזה, יכל לשמח כל העולם, מדוע בכל פעם שאני בא, אתה בעצבות? אז אמר לו: "איך לא אהיה בעצבות? עשיר אחד הביא לי יהלום, והביא לי עוד יהלום שיעשה כמו היהלום הזה, הוא עשה, הוא היה מומחה גדול, הוא עשה טוב ויפה מאד, העשיר בא, "הו! זה כל כך יפה..."

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ... (ויקרא ב', א')

וכמו שפרש רש"י (ע"פ מנחות קד): לא נאמר נפש אלא במנחה, מי דרכו להקריב מנחה, עני, מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו. 'נפשי' זה בחינת רצון והשתוקקות חזק במסירת נפש. כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו' זה בחינת זביחת היצר כמובא, אבל המנחה אין בה שחיטה, והיא בחינת קרבן עני, אין עני אלא מן הדעת (נדרים מא.), הינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבח את יצרו לגמרי ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן לה' נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו הינו רצונו, שזהו בחינת קרבן מנחה שנאמר בה נפש שהיא קרבן עני שאין בה שום שחיטה ואף על פי כן היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך מאחר שרצונו חזק כל כך לה' יתברך עד שגם הוא בעניותו הגדולה אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן לה', דהינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש בחינת רצון. (לקוטי הלכות – הלכות ברכת הריח ה' - אות ח')

מלח ברית אלקיד ... (ויקרא ב', ג')

אמרו רבותינו ז"ל: נאמר 'ברית' במלח ונאמר 'ברית' ביסורין כי היסורין הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שמחם באין כל התאוות וכל החטאים, שמשם נמשכין כל הכפירות וכל הקשיות וחסרון אמונה. ועל כן כשזוכה על ידי יסורין להתעורר בתשובה ולפשפש במעשיו ולפתח ולנקב לבו האבן, שזה בחינת מליחה בכלי מנקב דייקא, אז זוכה על ידי זה לגרש ולפלט כל הדמים הרעים, שהם כל התאוות, ולזכות לאמונה שלמה. וכן על ידי תענית

לזכרון נצח מוריניו

ר' ישראל בער אודסר

בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

עשה איזה חיסרון, איזה דבר לא בסדר, אבל כל העולם לא ידעו מזה, כי לא היה מי שיבין את זה החיסרון, רק הוא בעצמו", אז הוא אמר להתם: "איך אני יכול לשמוח? חכם כמוני יהיה לו שגיאה? יהיה לו טעות כזה, שלא עשה בסדר? איך אני יכול להיות בשמחה?". [התם] היה תמיד בשמחה והחכם היה תמיד בעצבות, זה לא בסדר וזה לא בסדר...

... המעשה של הפתקה, חדש! הוא מדבר אלי ואלך ולכל העולם: "מאד היה קשה לי לרדת אליך", אליך ואלך, ואלך ולכל העולם, מה הוא צריך לרדת כל כך, להגיד לי ש"נהייתי מאד מעבודתך", אני לא נהייתי כלל, והוא נהנה, "נהייתי מאד מעבודתך", עוד לא נגמר, "ועליך אמרתי מיין פייערלי וועט טליען ביז משיח וועט קומען", נו, תהיה בעצבות כשאני אומר לך ככה? ...

... בהפתק כתוב ממשיח שיבוא, משיח יבוא, ויהיה כל העולם שמח, כולם יהיו תמים. "חזק ואמץ" זה העניין שלו, זה הרפואה שלו, "חזק ואמץ", שני מילים, "חזק" "ואמץ", הוא נותן לנו רפואות, הרפואה "חזק ואמץ בעבודתך", אתה לא רוצה להיות בשמחה? אני אומר לך שתהיה בשמחה, הוא מדבר עם כל העולם, עם כל אחד ואחד, כל דיבור שלו הוא כתוב בספר והוא מדבר לכל אחד ואחד, לכל העולם, זה רבי כזה שהוא מדבר עם כל העולם, "אני נהר המטהר מכל הכתמים", כל העולם משוגע, יש נהר כזה, זה החתימה, הסוף "י נח נחמ נחמן מאומן". שמונים שנה, לא היה אפשר לשום אדם לבוא אליו, אפילו איש אחד בעולם, אנגלים גדולים

חכמים אי אפשר, לאומן? אי אפשר להגיע, ועכשיו כבר יכולים להגיע לאומן כל העולם, אנחנו משוגעים? בשביל מה כל הצרות? כל הדולרים של אמריקה יהיה ברוסיה, כולם יבואו לרוסיה, לאומן, וייקחו כל הדולרים לרוסים, וכמה שמחה יהיה בעולם, שמונים שנה לא היה אפשר להגיע לאומן, ופתאום נפתח לכל העולם, איך זה? רק אומן יש בעולם? מדוע רק לאומן? וכל כך קל, כל כך נעים אומן, מילה אחד זה הכל, כל העולם 'אומן', זה הכל, עכשיו נוסעים הצרפתים, בשנה הבאה יבואו גם האנגלים מאפריקה, כולם יבואו לאומן. אומן, יש שטח גדול, יכול ליכנס כל העולם... כולם יבואו לאומן, הם יראו כמה טוב...

כצדיקי ומנהיגי הדור, ודורסים וטורפים נפשות ישראל היקרים ברגל גאווה ושקר, ומהם נמשכים כל הכפירות של המחקרים והפילוסופים התועים ונוטים אחר חכמות חיזוניות חכמות שקר, ומביאים לכפירות ואפיקורסות, ומעוררים עיניהם של ישראל מלראות אור הצדיק האמת שמאיר ומגלה ידיעת אלקותו יתברך בהתגלות נפלא ונורא.

שבע מדורים יש בגיהנם, וכל מדור יש בו שבע אלפים חור, וכל חור שבע אלפים סדקים, וכל סדק שבע אלפים עקרבים, וכל עקרב שבע אלפים חליות, וכל חלית שבע אלפים כדים של רעל תלויים בה, וכלם מְזַמְּנים לרשעים והשקרנים הזוברים על הצדיק בגאווה ובזו ומתלוצצים ומבזים ספריו ותלמידיו הקדושים.

אמונת חידוש העולם אי אפשר להשיג בשום שכל ומופת שכלי של הגיון, כי אם על-ידי רוח הקדש של הצדיק האמת.

עבדך הנאמן המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך.

המעתיק **ישראל דב אודסר**

עצות ותפילות

(עצות המבוארות – חודש ניסן, א-ב)

ימי חדש תשרי. היינו שכמו בחדש תשרי, בימי ראש השנה, יום כפור, סכות ושמיני עצרת, צריך לעסוק בתשובה ובענייני יראת השם וקיום המצוות יותר מבכל השנה, כך גם בניסן צריך לעסוק בתשובה וביראת השם וקיום המצוות יותר משאר ימות השנה.

ניסן הוא בחינת תיקון הברית. היינו שחדש זה מסגל לתקון הברית יותר מכל עת אחרת בשנה, אם עוסקים בעצות המסגלות לתקון הברית, כמבאר בספרי רבנו זכרוננו לברכה, שמדת השמחה מועילה מאד לתקון הברית. היינו שלא לתת לעצבות ולדאגות לשלט על המח ועל הלב, רק להתחזק במידת השמחה, הן בהרחבות גשמיות, כפי שמבאר רבנו את הפסוק (תהלים ד, ב) "בצר הרחבת ליי", הן ברוחניות צריך להתחזק בשמחה על ידי הנקודות הטובות שמוצא בעצמו, כמבאר בלקוטי מוהר"ן (ח"א סי' רפ"ב) בתורה "אזמרה לאלקי בעודי". ועל ידי מידת השמחה כראוי, ממשכים את קדשת חדש ניסן ושמחתו לכל השנה בלה, שכל השנה כלה יוכל להתחזק בשמחה כראוי, ועל ידי זה ינצל ממקרה לילה רחמנא לצלן, ויזכה לתקון הברית.

... ותעזרנו להמשיך קדשת חדש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל-ישראל. וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערוות הארץ, שהוא פגם הברית, כן ברחמיך הרבים, תושיעני ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו בלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חדשים ראשון הוא לחדשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שנזכה בלנו על-ידי-זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט היון, ותוציאני ממצלות ים. ותציל נפשתינו האמללות מאד מפגם מקרה לילה חס ושלוש ולא נכשל בעוון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באנס ולא ברצון.

אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללנו וטפנו. ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה כלה, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עז וחדוה במקומם בכל השנה כלה, כמו בחדש ניסן. ונזכה תמיד לתן חיזוק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז ותעצמות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום יניקה מהשפע הקדושה היורדת לנו, עד שנזכה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאת מקרה לילה, חס ושלוש, ולהיות קדושים וטהורים תמיד (לקוטי תפילות ב – מתוך תפילה ה')

מזמור י' וישמח אל ישראל

**רבי ישראל קארדונר, זצ"ל
היה מפשיט את הנעליים
שלו, ללכת ליער בלילה,
שלא ישמעו השכנים:**

**אני כבר יודע איך יראה
העולם אחרי ביאת
המשיח: הברתי את
רבי ישראל קארדונר, זצ"ל**

(אפי הנחל א' - מכתב צ"א)

ב"ה, י"ב כסלו תשכ"ו.

מכתב

לכבוד לבי ובשרי, שיש לו נשמה גדולה גזורה

ממקום גבוה מאד, והיא יקרה מאד בעיני ה', ונתן לה לחפש בגנוי החכמה עלאה דעלאה בתכלית המעלה שגלה הצדיק החכם האמת להחזיר כל העולם למוטב. ברכה ושלוש וחיים ארְכִּים.

אל תשכח לקיים המצוה הגדולה להיות בשמחה תמיד ולהודות ולהלל לה' על כל החסדים ונסים ונפלאות שעשה עמך, אשר נשא אותך על כנפי נשרים והביא אותך לאמת פלא נורא כזה שלא נתגלה כמוהו מיום בריאת העולם, והרים קרנך על כל העם ובחר בך וכו'... בדור עני כזה, שעל-ידי זה אתה כלול מכל ישראל, וכלם תלויים בך כעבר במעי אמו, כי הגוף קשור ודבוק עם הראש ונמשך והולך אחריו בכל מקום. ובכן יש עליך אחריות גדול, וחל עליך חוב גדול וקדוש לרחם על ישראל, להפקיר את חייד ולבטל כבודך בתכלית תכלית הביטול, ולסבל כל מיני בזיונות וחרפות בשביל טובת וישועת ישראל, להשתדל בכל הכח אשר בידך להודיע, לפאר ולפרסם, בכל העולם גדל עצם נוראות כחו ותקפו של החכם המנהיג האמת החי וקיים לעד, שהוא מלך אחד יחיד ומיוחד על כל ישראל לדורות עולם, והוא הלב של העולם שבו תלוי חיות וקיום כל הבריאה כלה, וכל העולם לא נברא אלא בשבילו שימלא כל העולם אור החכמה והמדע לדעת ולהכיר את ה' ולעבדו שכם אחד.

עתיד הקדוש ברוך הוא לנקם נקמת עמו מאותם נביאי השקר המנחשים וקוסמים, שמחציפים פניהם ככלבים כנגד הצדיק האמת וממלאים בטנם בכבוד וגאות וכל התאוות רעות, ומראים עצמם